

Zábava v (málo)zábavné společnosti

svobodny-svet.cz/zabava-v-malozabavne-spolecnosti

12. února 2023

LIBOR ČÍHAL

V krachující české společnosti málokdo nebo téměř nikdo nepracuje, montovny jsou vesměs zaplněné fluidní pracovní silou odněkud, o míře naší lidskosti svědčí už to, že Čechovi je to odněkud zcela lhostejné. Je to předobraz našeho vlastního osudu, tak nás chápe a tuto roli nám přisoudila západní finanční pseudodemokracie, naší budoucností je morálně vynulovaná evropskounijní mobilní jednotka. Perverzní společenský systém úplně zvrátil pojem noblesy a lidské důstojnosti, ve vysoce morální roli v nemocničním servisu nemá česká žena místo, ekonomičtější je Ukrajinka. Věčnou lidskou konstantou je cyklus vyčerpání z práce a regenerace, bez tohoto cyklu neexistuje lidské štěstí. Jen s velkou nadsázkou lze tvrdit, že ve státní správě, ve výzkumu, pokud ještě existuje, v bankách, ve školství, nedejbože v televizích atd., někdo pracuje. Jedná se pouze o činnost, která nese prachy, vylepšuje trávení a případně pomůže zabít nudu. Pracuje poštovní síla při výdeji balíku? Ještě v sedmdesátých letech se na

pracovní místo na venkovských poštách čekalo a patřilo k privilegovaným. Je zábavné pozorovat činnost, která se nazývá zametání v pražském metru v pozdních nočních hodinách, je to příklad pohrdání a degradace práce. Práce ve smyslu definice Arendtové je vázána na naše tělo a administruje potřeby života, je to reprodukce, kterou potřebuje člověk i společnost k obnovení života. Podle Arendtové ani patriarchové Starého zákona nečekali na smrt, věděli, že požehnání života spočívá v práci. Práce je věčnou nutností, kterou nám Příroda darovala, bez ní nemůžeme existovat, pokud se domníváme, že technologický pokrok nás této nutnosti zbaví, jak se často naivně uvádí, je to zkázonosná fikce.

Žijeme ve společnosti nadsubsistenční dostatečnosti, což by samo o sobě mohlo pro lidstvo znamenat velké štěstí, ale v okamžiku, kdy ustupuje přírodní nutnost a člověk má prostor k volbě, málokdy je schopen dobře volit. Parametry nadsubsistenční dostatečnosti nám vnutil západní politický systém, a ty teprve mají podobu bigotního konzumu. Západní systém k tomu měl jisté oprávnění, jeho ekonomická organizace umožnila lidstvu dospět k nadsubsistenční dostatečnosti, navíc není jasné, není-li to jediná možná forma existence materiálně saturované společnosti.

Ne společnost nadbytku, ale její konzumní forma, vede ke generalizované kreténizaci. Jsme schopni si samozřejmě vylhat, že tomu tak není, ale objektivně je to vidět v kvalitě školství, v kultuře, v politice, i v činnostech, které se tradičně vyznačovaly pracovním zaujetím nebo fortelem, totiž všechny tyto činnosti musí aspoň v reziduální formě obsahovat parametr práce, jak ho popsala Arendtová, bez něho se činnost stává slaboduchým kreténismem, jak ve velkém pozorujeme v ČT, v kolektivu Fiala nebo v pražském metru. V této souvislosti se občas cituje Keynes, který napsal: „Žádná země, žádný lid nemohou bez obav uvažovat o věku nadbytku a volna k užívání.“ V okamžiku, kdy životní pracovní úsilí, práce matka pokroku, jak známe z hymny Komuny, je nahrazena čím dál víc časově redukovanou činností, která s prací moc nesouvisí a hlavně co

největším prostorem k užívání, transformuje se společnost v idiotkracii. Bez nadsázky je to pozorovatelné v politice, venkovské oblasti, kde lze nalézt reziduum práce nevolí politický kreténismus největších českých měst, kde se vlastně nepracuje, ale odpočívá a baví se. I v minulosti existovala zábava, ale ani u aristokratických vrstev nikdy neexistovala bez striktní sociální formy, která vesměs žádné užívání v dnešním smyslu nenesla, pokud se kdy aristokratická vrstva oddávala užívání, které se blížilo dnešnímu pojmu užívání, moc dlouho nevydržela. Aristokrat se kultivoval, dnešní unifikovaná forma užívání vynulovala elitu. Sbobodný čas znal středověk, např. existovalo 85 církevních svátků,, kdy se nepracovalo, ale žilo, ne užívalo. Polovinu volného času Evropana usurpuje nějaká obrazovka, principem dnešního užívání je utéct sám před sebou. Unifikovaná forma užívání setřela rozdíl mezi elitami a ostatními, elity se přestaly kultivovat, jediným rozdílem mezi elitami a dolním společenským decilem jsou peníze, typ užívání je úplně stejný.

■ ■ ■ ■ ■ (7 votes, average: **3,86** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

